

Fra LaRouche-bevægelsen 18. nov. 2014: Kina har kurs mod Kepler

17. nov. 2014 – Vi befinder os i en interessant situation. Det internationale system er ved at bryde sammen, selv om det godt kunne reorganiseres, så det fungerede. Rusland, Kina, Indien og de andre BRIKS-nationer, og BRIKS' allierede nationer, befinder sig allerede i virkeligheden, men USA befinder sig i den totale uvirkelighed, dets regeringsstruktur er umulig. I Europa – Spanien, Portugal, Italien og snart også Frankrig er bankerot; kun Tyskland fungerer fortsat i nogen grad.

For på en eller anden måde at genoprette den amerikanske regering til at fungere på et sundt grundlag må vi droppe det fascistiske Republikanske Parti, og også droppe Obama. Når vi har gjort det, vil vi være i stand til at bringe USA ind i en international organisation af nationer, der samles omkring Kina, Putins Rusland, Indien, en stor del af Sydamerika og andre nationer. Når USA først har kæmpet sig vej ind i denne sammenslutning, er der håb om, at vi kan se et nyt system på denne planet. Snarere end blot at være separate nationer, vil nationer fortsat fungere, men som allierede omkring et fælles formål, allierede, der kæmper for at samle sig i en højere grad af funktionel overenskomst. Når vi først sætter os selv på denne kurs mod et nyt system på planeten, vil alting tendere mod at gå godt. Vi vil være i stand til at gå over til et system på planeten, som opfylder menneskehedens krav generelt.

Det, der er vigtigt, men som er lidet forstået, er, at dette vil blive opfyldelsen af Keplers koncept. I fremtiden vil mennesket ikke fungere som et dyr (ulig visse republikanere), og vil heller ikke basere sig på aritmetik og matematik – nej! Menneskeheden er baseret på principper, der ligger i de højere

former for organisation af planeten. Vi må skrotte matematiksystemet, som det bruges nu, og gå over til dets korrekte erstatning, hvilket var Keplers implicitte budskab. Vi må leve på Jorden i overensstemmelse med dette system, og det vil udgøre hele forskellen.

Alting venter; det eneste, vi behøver, er viljen og kraften til at gennemføre denne forandring. Vi må blot fuldføre det.

Republikanerne tror på slaveri. Deres rolle er et system med slaveri. Mange af den slags republikanere siger, »Lad os få indskrænket den menneskelige befolkning! Lad os være de rige og have al magten og autoriteten til at gøre det.« De er resultatet af den amerikanske økonomis og praksis' moralske degeneration, siden begyndelsen af 1980'erne. Vi må kæmpe for at komme af med det Republikanske Parti, som det er i dag; det er et slavesystem. De ønsker total magt over rettighederne, eller ikke-rettighederne, hos resten af folket. Det er, hvad vi må bekæmpe. Det må folk lære – med deres næver!

Vi befinder os ved et punkt, hvor Kina bevæger sig ud i rummet hen imod det faktiske Kepler-niveau. Så vil vi få en anden opfattelse af menneskeheden. En opfattelse, der spænder fra Cusa over Kepler til Leibniz – anti-Zeus-opfattelsen. Vi behøver rigtige mennesker, der er fri af Zeus, og som har rigtig musik og rigtig poesi. Udviklingen fra Cusa og til Leibniz var grundlaget for kampen hen imod en humaniseret form for menneskelig eksistens. På den ene side er alle de rædsler, som vi står overfor. På den anden side fører Kinas arbejde med sit rumprogram til Kepler-systemet. Fra at blive behandlet som et dyrelignende væsen, bliver mennesket til mennesket med lidt mindre behåring, for hvem det nu er blevet muliggjort at være menneske.

Kina har kurs mod Kepler; det er dér, vi skal hen. Det er idéen; vi må forstå og virkeliggøre denne idé.

Schiller Instituttets Ugeavis 47 – 2014

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche: Kinas lederrolle spreder optimisme – Vil Tyskland springe med på toget?

16. nov. 2014 – Det stormende tempo, med hvilket verden, siden BRIKS-staternes topmøde i Brasilien i juli måned, har forandret sig i positiv retning, har, med APEC-topmødet i Beijing, som sluttede i sidste uge, atter vundet kvalitativt momentum. Xi Jinping dominerede med sin dagsorden ikke blot dynamikken på APEC-topmødet; BRIKS-staternes nye, førende rolle vil også på G20-topmødet i Brisbane stå klart frem foran de transatlantiske medlemsstateres forældede model.

Den strategi, som præsident Obama, der netop har været årsag til et tårnhøjt valgnederlag for demokraterne ved midtvejsvalget, egentlig havde lagt, gik ud på, at Trans-Pacific Partnership (TPP) (som er rettet imod Kina) skulle

dominere APEC-topmødet, og at den kinesiske variant – Frihandelsaftalen for det Asiatiske Stillehavsområde, FTAAP, som er åbent for alle deltagere – slet ikke skulle komme på tale, lige så lidt som den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) eller den Nye Silkevej. I stedet viste den inkluderende FTAAP, som selv det amerikanske Peterson Institut, der ikke er venligtsindet over for Kina, bedømte til at være mest overlegen, sig at være langt den mest attraktive for APEC-staterne.

Det, som Kina tilbyder med sine forskellige økonomiske initiativer – den Nye Silkevej, den Maritime Silkevej, Silkevejs-udviklingsfonden, som det finansierer med 40 mia. dollars, yderligere kredit for 20 mia. dollars til lav rente, som Kina under den efterfølgende ASEAN-konference stillede til rådighed til projekter i den Maritime Silkevej, og frem for alt BRIKS-staternes voksende, økonomiske integration og samarbejde inden for højteknologiske områder, som atomkraft og rumfart – det har alt sammen for længst distanceret USA's politik, som ikke har andet at byde på end at tvinge »partnerne« til at deltage i voksende, militære opgaver til fordel for geostrategiske alliancer og en politik i bankernes interesse.

På Xi Jinpings og Obamas afsluttende pressekonference demonstrerede den kinesiske præsident i praksis, at hans inkluderende politik til gavn for alle repræsenterer en meget bedre tilgang end Obamas politik, der er baseret på geopolitisk konfrontation. Xi opfordrede ganske enkelt USA til at gå med i AIIB og Silkevejsfonden, da begge er inkluderende koncepter. Obama har endnu ikke svaret.

Mens de ensrettede, vestlige medier har forholdt sig totalt tavse om flertallet af de positive initiativer og i stedet hallucinerer om BRIKS-staternes angiveligt umiddelbart forestående, økonomiske kollaps, i en bevidst vildledning af deres læsere og seere, konsoliderede Ruslands og Kinas præsidenter yderligere deres strategiske partnerskab. Putin og

Xi er, iflg. udsagn fra pålidelige kilder, absolut enige i at forfølge deres politik for at undgå krig med absolut beslutsomhed. Meget langt fra at være isoleret af den vestlige sanktionspolitik, er Ruslands forhold til frem for alt Kina og Indien blevet intensiveret til det bedste niveau, det nogensinde har været på. Således bliver de omfattende aftaler fra maj i år, herunder en 30-årig aftale om gasleverance og konstruktion af pipelines, til stadighed udvidet. I et interview til Tass umiddelbart forud for G20-topmødet erklærede Putin, at inden for rammerne af hans seneste besøg i Kina har olieselskabet Rosneft indgået aftale med et stort, kinesisk firma om en 10 % 's andel i projektet i Vankor-oliefeltet. Kineserne får bestyrelsespladser, og der bliver fælles markedsføring af olien – endda i yuan. Kina vil også engagere sig i finansieringen af yderligere projekter, som alle vil blive afviklet i rubel og yuan, og ikke længere i dollar.

Ikke mindre intensivt udvikler det historisk set hidtil ekstremt trange forhold mellem Rusland og Indien sig. Putins kommende besøg i Indien i december, med navnet »Strategic Vision Agreement«, er netop blevet forberedt af viceministerpræsident Dmitri Rogosin og vil omfatte en tilnærmelse af samarbejdet omkring rumfart, omfattende industriprojekter i Indien, opbygningen af atomkraft, luftfartsindustri og en frihandelsaftale mellem Indien og den russiske toldunion. Begge sider understreger, at det russisk-indiske forhold er mejslet ind i sten.

På det tredje tysk-indiske Investeringsforum i Berlin blev det forbløffede publikum præsenteret for premierminister Modis plan om, inden for de næste ti år, at skabe en million (!) nye arbejdspladser *hver måned*, først og fremmest for at holde hans valgløfter over for vælgerne, af hvilke 80 % er under 25 år, unge og optimistiske, og som igennem uddannelse af deres evner vil arbejde med på at bringe deres nation frem.

Modis medarbejderstab har allerede udvalgt 100 lokaliteter,

hvor der efter rådslagning med indbyggerne skal gennemføres planer om opførelse af 100 moderne byer (!) med moderne infrastrukturforbindelser, vand, strøm, skoler, sundhedscentre osv., som efter en bestemt arbejdsdeling vil specialisere sig som trafikknudepunkter, kemiske produktionsfabrikker, forskningslaboratorier eller agro-industrielle komplekser. Alle disse nye byer ville blive forbundet med hinanden gennem højhastighedsjernbaner, motorveje og infrastrukturprojekter, der strækker sig over flere stater og således tilbyde dusinvis af millioner af mennesker et alternativ til den aktuelle fattigdom.

Frem for alt har det indiske rumfartsprogram, herunder Mars-programmet, fuldstændig begejstret hele landet og først og fremmest den unge generation. Modi planlægger at oprette mange arbejdsgrupper og videnskabelige konkurrencer for at inddrage studenterne og eleverne i løsningen på udfordringerne.

De vildledte, snæversynede sjæle, der mener, de kan tvinge Rusland i knæ gennem sanktioner, har tværtimod bidraget til, at den strategiske trekant Rusland-Kina-Indien er blevet endnu stærkere forbundet, og at BRIKS-staternes dynamik, som er orienteret mod opbygning og videnskabelig optimisme, har gjort sig til en magnet for mange andre udviklingslande. Den onde hensigt har fuldstændig udviklet sig til at blive en boomerang, og der ligger en sand ironi i, at det netop skulle blive klart i Australien.

I Europa foregår der i øjeblikket en undergrundsrevolution. På overfladen synes alt at være ved det gamle – Merkel, Hollande og Renzi spiller endnu helt og holdent med på Obamas, Camerons, NATO's og EU's farlige spil, til trods for, at støtten til Kiev-regeringen, der er spækket med nazister, og de fortsatte provokationer over for Rusland kunne trække kontinentet ind i en selvudslettelseskrig, og til trods for, at f.eks. den tyske industri er meget længere om at finde erstatninger for den tabte handel med Rusland – hvis de overhovedet finder dem – end Rusland selv.

Men langsomt – forhåbentlig ikke for langsomt – er der dog stemmer, der tager til orde, og som påpeger den aktuelle konfrontationspolitikks vanvid. Således kræver f.eks. så forskellige repræsentanter for den gamle garde som Genscher, Gorbatsjov og Kissinger en ny begyndelse for politikken over for Rusland. Den tidligere franske premierminister Jean Pierre Raffarin, daværende hovedkoordinator af de fransk-kinesiske relationer, formulerede det på en endnu mere positiv måde: Det ville være helt forkert ikke at deltage i det store, kinesiske projekt, som vedrører os direkte – det Nye Silkevejsbælte, som for øvrigt ender i Lyon.

Selv, hvis de ensrettede medier og de imperiale statholdere fortvivlet forsøger at undertrykke det: Verden har forandret sig fundamentalt i de forløbne tre uger. Obama har ikke blot været årsag til demokraternes katastrofale valgnederlag, men hans arrogante uforsonlighed siden da har forøget demokraternes såvel som republikanernes vrede til et punkt, hvor spørgsmålet om en rigsretssag seriøst kommer på dagsordenen. Hvis han gør sin meddelelse om immigrationsspørgsmålet til virkelighed, og forsøger pr. dekret at sætte sig over Kongressen, kunne dette blive dråben, der kan få republikanernes bæger til at flyde over.

Militære lederkredse står i slet skjult modstrid med næsten alle Obamas handlinger og er overbevist om, at han ikke blot er den dårligste præsident i USA's historie, men at hans nærmeste medarbejders inkompetence endda får Jimmy Carters præsidentskab til at stå i et gyldent skær. For demokraterne burde en rigsretssags Rubikon blive overskredet, hvis Obama i den nærmeste fremtid vægrer sig ved at fjerne Valerie Jarrett og hele hendes klike af interventionister fra embedet.

BRIKS-staterne og de fleste af APEC-staterne har af alt dette for længst draget den slutning, at Obamas stjerne allerede er gået under, og de er i færd med at organisere et nyt system for økonomisk samarbejde på basis af et helt nyt paradigme, nemlig i alles interesse, og for alles almene vel. Alt –

verdensfreden, vores fremtid og menneskehedens eksistens – vil afhænge af, at det i rette tid vil lykkes os at vinde USA og Europas nationer for forslaget om at gå med på Xi Jinpings tilbud, som opfordrer alle nationer til at deltage i den Nye Silkevej og AIIB's kreditsystem.

Om EU og dens værdiforestillinger vil vi, efter de på ingen måde overraskende pinligheder omkring Jean-Claude Juncker, slet ikke tale mere.

Putin kommer med hård kritik af Vesten over Østukraine: »I (de vestlige medier) vil have den ukrainske regering til at ødelægge alt der«

16. nov. 2014 – Kiev bombarderer hospitaler, børnehaver, elværker og andre vitale tjenester i Østukraine, lød det i en erklæring den 15. nov. fra Folkets Råd og Sammenslutningen af Fagforeninger i Folkerepublikken Lugansk (LPR), rapporterede *Sputnik*-nyhederne.

Og i et interview til den tyske Tv-kanal *ARD*, som blev optaget forud for G20-topmødet i Australien, sagde Putin, at Rusland ikke vil tillade den ukrainske regering at »ødelægge« sine politiske modstandere, rapporterede Reuters.

»Det vigtigste er ikke at have et ensidigt syn på problemet«,

sagde Putin i et kort uddrag fra interviewet iflg. *Reuters*. »I dag finder der kamphandlinger sted i Østukraine; den ukrainske regering har udsendt tropper dertil ... Der er affyret missiler, men er det blevet nævnt? Der har ikke været et eneste ord om det.«

Ifølge *Reuters* sagde Putin også: »Det betyder, at I (de vestlige medier) vil have den ukrainske regering til at ødelægge alt der, inklusive alle deres politiske opponenter og modstandere. Er det, hvad I ønsker? Det er ikke, hvad vi ønsker, og vi vil ikke tillade, at det sker.«

I mellemtiden har Rusland sendt flere humanitære hjælpekonvojer, der ankom den 16. nov., meddelte den russiske minister for nødsituationer, Oleg Voronov. I Lugansk leverede flere end 20 lastbiler mere end 100 tons humanitærhjælp, og i Donetsk leverede de mere end 350 tons. Lastbilerne krydsede grænseposterne, som var bemandede af officerer fra Kiev-regeringen og OSCE, uden konfrontationer, rapporterede *ITAR-TASS*.

Foto: Russiske nødhjælpskonvojer på vej ind i Ukraine

**RADIO SCHILLER den 17.
november 2014:
G20-topmødet: G7 på vej ned,**

BRIKS på vej op

LaRouche: Obamas forsøg på at genindføre Storbritanniens globale, fascistiske agenda på G20-topmødet vil ikke virke

16. nov. 2014 – Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche kommenterede i dag, at Det britiske Imperiums og dets marionet Barack Obamas desperate forsøg, på det netop afsluttede G20-topmøde i Brisbane, Australien, på at genindføre deres fascistiske agenda internationalt, ikke vil virke. Det vil ikke virke, fordi de er bankerot, bemærkede LaRouche lakonisk, hvorimod det nye system, som BRIKS og deres allierede nationer er i færd med at opbygge, ikke er det.

APEC-topmødet tidligere på ugen i Beijing, og BRIKS-samlingen i Brisbane den 15. november, fokuserede klart på en politik med globalt samarbejde for at trække verden væk fra afgrundens rand. For at imødegå dette, forsøgte Obama og briterne at begrænse diskussionen på og omkring G20-topmødet den 15.-16. nov. til:

1. Bail-in som »svar« på den internationale, finansielle krise;

2. Klimaforandringssvindlens Grønne politik med folkemord som resultat;
3. Et militært opgør med Kina omkring sikkerheden i det asiatiske Stillehavsområde; og
4. Et militært opgør med Rusland omkring Ukraine.

I øvrigt består det tre sider lange slutkommuniké fra G20-topmødet af 21 punkter, hvoraf de fleste fremstår som et sammensurium af spørgsmål, som man ikke kunne nå til enighed om.

BRIKS-nationerne syntes at være usædvanlig uimponeret af Obamas fremstød for at genbefæste en fascistisk dagsorden. Den kinesiske præsident Xi Jinping meddelte f.eks., at hans lands bidrag til G20's krav om global vækst ville komme i form af det økonomiske Silkevejsbælte og den hermed forbundne Silkevejsfond, samt den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank. Og han sagde, at Kina var fuldt ud parat til at påtage sig det roterende formandskab for G20 i 2016.

*Foto: David Cameron, UK, og Barack Obama, USA, på G20-topmøde:
'Hør så godt efter ... '*

Politisk orientering den 13. november 2014

Putin: BRIKS-politik er inkluderende og for udvikling

16. nov. 2014 – Både i et langt interview, der var optaget på forhånd, og som blev udsendt den 16. nov. på den tyske Tv-kanal ARD, og i den afsluttende pressekonference før sin afrejse fra Australien efter G20-topmødet, hævdede Putin, at de finansielle BRIKS-institutioner er vitale, pro-udvikling og inkluderende institutioner, der søger relationer, hvori alle partnere kan få fremgang. Han lovpriste især det kinesiske synspunkt om dette som et, Rusland delte:

»Jeg må, mht. det arbejde, vi gjorde i Beijing på APEC-topmødet, nævne vore kinesiske venner og give dem den ros, de fortjener ... Vi drøftede den regionale udvikling, og hvordan man skulle udvikle handelsforbindelser og økonomiske forbindelser i det asiatiske Stillehavsområde. Som I ved, er der foreslået forskellige modeller ... Jeg må sige, at vi synes, vore kinesiske venners forslag ser rigtig gode ud. Deres forslag går ud på, at vi ikke blot skal udvikle nye institutioner, men også sikre os, at de komplementerer eksisterende mekanismer, ikke adskiller lande og deler dem op i forskellige grupper, men tværtimod opmuntrer dem til at komme sammen om en fælles indsats.«

På lignende måde svarede Putin på et spørgsmål under interviewet med ARD-Tv, om BRIKS' Nye Udviklingsbank var »endnu en splittelse af markedet«:

»Nej, sådan skal man ikke anskue det. Spørgsmålet er som følger. Der blev faktisk, ved det seneste BRIKS-topmøde i Brasilien, truffet beslutning om at skabe flere finansielle instrumenter, to instrumenter, for at være mere præcis – BRIKS Udviklingsbanken og reservevalutafonden (CRA). Denne reservevalutafond vil blive etableret efter de samme principper som IMF, og kan på en vis måde anses for at være

analog med den; men den skabes til helt andre formål. Den skabes alene for at fremme udvikling i BRIKS-landene, eller primært til udvikling i BRIKS-landene, og vil ikke erstatte sådanne globale institutioner som IMF. Hvori består faren, efter min mening? Den består i at begynde på separate, internationale, økonomiske forbindelser. Dette vedrører ikke blot det monetære element, men også handel.«

Putin gav også et skarpt svar på spørgsmålet om at føre økonomisk krig mod Rusland omkring Ukraine:

»Russiske banker har i øjeblikket forlænget et lån til den ukrainske økonomi på 25 mia. dollars. Hvis vore europæiske og amerikanske partnere ønsker at hjælpe Ukraine, hvordan kan de så underminere den finansielle basis og begrænse vore finansinstitutioners adgang til det globale kapitalmarked? Vil de drive vore banker til bankerot? Hvis det er tilfældet, vil de drive Ukraine til bankerot. Har de overhovedet tænkt over, hvad de gør? Eller har politik gjort dem blinde? Som vi ved, så udgør synet en perifer del af hjernen. Var der lukket af for dele af deres hjerne?«

Foto: Putin interviewes af den tyske ARD-Tv kanal

**Frankfurt/Shanghai-
udfordringen til
London/Hongkong:**

Et ekko af tysk industri og Alfred Herrhausen

15. nov. 2014 – Mandag, den 17. november vil den statsejede Bank of China begynde at cleare operationer for sin renminbi-valuta (yuan) i Frankfurt am Main, Tyskland, den første i Europa. Frankfurt er i færd med at positionere sig imod City of London til at blive hovedarkitekten, inden for EU, for, at Kina gør indskud og clearing af pengeoverførsler tilgængelig med sin regulerede valuta, renminbi. I betragtning af Tysklands førende rolle i verden mht. fremstilling af maskinværktøj og kapitalgoder, som er meget eftertragtede af Kina og Rusland, har denne udfordring den samme strategiske dybde og anvendelse, som Lyndon LaRouche identificerede i sin forudseende pressekonference fra 12. oktober 1988 i Berlin, hvor han bebudede Tysklands kommende genforening. Alfred Herrhausen, den daværende chef for Deutsche Bank, skulle efter planen holde en tale i New York i 1989, hvor han skulle tale om sådanne idéer, men Herrhausen betalte med sit liv for denne udfordring, og LaRouche var allerede blevet smidt i fængsel. Herrhausen blev myrdet i nærheden af Frankfurt den 30. nov. 1989, kort tid efter Berlinmurens fald.

Alfred Herrhausens Mercedes efter Rote Arme Fraktions (RAFs) angreb,

som i 1989 dræbte ham.

Med hensyn til Europa er Frankfurt orienteret mod Shanghai, som den kinesiske regering er i færd med at bygge op imod den mere skumle, historisk britiskdominerede, tidligere kronkoloni Hongkong. London er meget stærkt orienteret imod Hongkong, men China Construction Bank har endnu ikke åbnet sit

clearingcenter for renminbi i City [of London]. Deutsche Banks rolle vil kræve nøje granskning, da det er i London, at banken længe har været topbanken for valutaspekulation og har en derivatportefølje på 75 billion dollars, hvilket er en trussel mod den tyske økonomi. De forbereder i øjeblikket en Frankfurt-Shanghai-team til at arbejde med clearingsystemet i Frankfurt, som er under kontrol af Bank og China.

Selv om Kinas internationalisering af renminbi-valutaen er i fare for at blive omvæltet af valutakrig, udført af London, sådan, som Asien oplevede det i 1997, og som rublen nu oplever, så vælger Kina en radikalt anderledes tilgang til det, som London gjorde med den amerikanske dollar, med begyndelse i slutningen af 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne, da City [of London] tog over gennem deregulering og tiltrækning af dollarbankindskud, og således fjernede dem fra Glass/Steagall-, og andre amerikanske, reguleringer. Dette »eurodollar«-marked (London Inter Bank Marked med LIBOR), som det kaldtes, startede, efter at en korrupt præsident Nixon afsluttede Roosevelts Bretton Woods fastkurs-valutasystem den 15. august 1971. Med den arabisk-israelske krig i oktober 1973 blev denne finansarkitektur, som gik fallit i 2008, konkretiseret med petrodollar-systemet – der fandtes ikke længere noget »USA« bag dollaren, men udelukkende kun City og dets Wall Street-allierede, som i stigende grad opererede i City under britisk imperiekontrol. Det var dette system, som Dresdner Banks Jürgen Ponto gik op imod og diskuterede alternativer til via en hjælper fra LaRouche, før han blev myrdet i juli 1977.

4000 bankansatte går sørgemarch gennem Frankfurts gader

efter mordet på Jürgen Ponto i 1977.

Talsmanden for lobbyen Frankfurt Main Finance, Lutz Raettig,

meddelte forsigtigt udfordringen den 14. nov.: »I modsætning til andre finanscentre har Frankfurts finansielle økonomi altid næret tætte relationer til realøkonomien. Her i Frankfurt har man altid været overbevist om, at et finanscenters førsteprioritet er at bringe investorer sammen med selskabernes behov for langfristet finansiering, med det formål at støtte økonomisk vækst«, og clearing af renminbi i Frankfurt er et skridt i denne retning. Lobbyen påpegede, at en sådan clearing af valuta mellem tyske og kinesiske firmaer fjerner en stor del af behovet for at gardere operationer med derivater mellem de to valutaer til handelsaftaler. De påpeger, at forbundsstaten Hesses handel med Kina på 9 mia. dollars hidtil var blevet clearet i Hongkong i amerikanske dollar. Slutningen på det begynder mandag.

Foto: Bank-skyskrabere i Frankfurt am Main, Tysklands finanscentrum

---

**Fra LaRouche-bevægelsen 17.
nov. 2014:**

**Vi må være mennesker, som
skaber Solsystemet
på en ny måde**

Under sin diskussion med bevægelsens aktivister på den nationale telefonkonference i går, søndag, havde LaRouche

følgende bemærkninger:

Tendensen har været at overvurdere det potentiale, som fjenden repræsenterer. Faktisk er fjenden bankerot, og vi vil ikke tage os af disse vore fjenders bankerotte forhold, inklusive republikanere. Det vigtige er at komme af med dem; bare bliv af med dem. Pointen er, at der ikke er nogen gyldige aktiver i det republikanske partis hænder, for eksempel. De har ingen aktiver. Dette er blot en håndlanger-operation.

Hvad vi må gøre, essentielt, er at få en kombination af, hvad vi er ved at danne mht. det eurasiske område, inkl. Putin osv., og det, vi har i Sydamerika osv.; det er tilstrækkeligt. Vi behøver ikke disse andre fyre. Vi behøver ikke at slås med dem. Vi fejer gaden med dem, men vi vil ikke spille vores tid med et skænderi for at forsøge at håndtere dem: de er allerede bankerot! London er allerede bankerot, totalt bankerot! Så hvorfor forsøger vi at komme ind i dette område, hvor vi debatterer spørgsmål med disse kryb? For hvad de har, er væk, det er allerede væk.

Pointen er, at det planetariske system har to niveauer. Det ene niveau er det, som Putin og Kina står for. Det er det centrale punkt i det niveau. Det er der. Det eksisterer, det er etableret. Så vi behøver ikke debattere det, eller gå på kompromis med den anden side. Vi må blot forstå, at den anden side må ødelægges, må erstattes. Det er det hele.

Og at få munden fuld ved at forsøge at argumentere med disse fyre, eller true dem, eller larme op imod dem, er spild af tid. For så fungerer vore hjerner ikke; vore hjerner bliver afledt af denne form for såkaldte spørgsmål. Forlad disse spørgsmål om »enkeltspørgsmål«. Glem dem! Vi må vende om og droppe disse fyre. Vi ønsker at droppe dem. Vi ønsker at droppe det Republikanske Parti. Se, det er en vigtig ting at gøre. Drop Det britiske Imperium, det er vigtigt at gøre.

Der, hvor vores styrke ligger, er i vores forpligtelse over

for visse andre nationer, som allerede er vore allierede, og som inkluderer Rusland og Kina, som inkluderer disse andre lande i BRIKS, som vi har med at gøre. Det er, hvad vi ønsker at holde os til. Lad være med at blive viklet ind i en hed retorik om, hvad fjenden laver. Fjenden er dømt til undergang. Lad være med at involvere din hjerne med fjendens problemer.

Der er spørgsmål her, som de fleste af vore medlemmer ikke er stoppet op for at forstå. De har ikke forstået, hvad disse principper er, og derfor blokerer de disse ting, ved at forsøge at lave støj, lave kast, positioner, når de ikke indser, hvad vi allerede repræsenterer, og hvad vi allerede har. Det er, hvad vi behøver. Hold op med det her retoriske spil. Det retoriske er værdiløst, eller næsten værdiløst.

Det, vi må gøre, er at organisere, hvad vi må organisere, ikke, hvad vi skal gøre for at banke fjenden. Vi har vore allierede, så lad os holde os til vore allierede. Glem alt det bras ...

Der er to ting, som vi må håndtere, de seriøse ting, som Kina repræsenterer med sit rumprogram, deres generelle rumprogram. Det er vigtigt. Det kinesiske program for udvikling af rummet er blandt de vigtigste spørgsmål på planeten, for planeten, netop nu. Der er andre, tilsvarende spørgsmål. Og der er også spørgsmålet om solsystemet, Kepler-systemet. Vi vil ikke [i fremtiden] benytte den form for instrumenter, som hidtil har været populære blandt mennesker, for de har været tilbage. Vi vil ikke føre mennesket ind på en tilbagestående rute af den type, som de hidtil har tenderet mod at involvere.

Man må se på Kepler. Hvis man ikke er bevidst om Kepler-spørgsmålet, hvis man ikke er bevidst om forskellen, hvad det er, der er foregået med Kinas rumprogram – det er det fremskudte grænseområde. Det er de ting, som kommer til at skabe fremtiden. Og at uddanne folk i disse idéer er det, som er vigtigt. Disse spørgsmål er det, som skal fremlægges. Dette er nye spørgsmål, ikke ordskvalder. Glem ordskvalderet!

Vi må tage en form for koldblodig, effektiv terapi, som ikke er baseret på at sprænge ting bort, sprænge ting indadtil. Vi må være mennesker, som vil skabe solsystemet på en ny måde, sådan, som Kina nu forsøger at gøre, og er i færd med at gøre med deres rumprogram. Det er den slags ting, som er vigtige.

Glem de gamle spørgsmål. Lad være med at spille jeres vejr på at skændes med disse gamle slyngler. Jeg har nogle meget bedre spørgsmål til jer.

Kinas præsident Xi opfordrer til skabelse af en Ny Finansiell Orden

15. nov. 2014 – Den kinesiske præsident Xi Jinping mødtes med lederne af BRIKS-nationerne forud for sin tale på G20-topmødet. På BRIKS-mødet sagde Xi, at samarbejde, som BRIKS-landene har manifesteret, ikke bør ignorere de forværrede, politiske omstændigheder i verden, da der ikke kan blive nogen succesrig, økonomisk udvikling uden fred og politisk stabilitet. BRIKS-landene har behov for at forfølge en økonomisk omstrukturering og innovativ udvikling, sagde han.

»Samarbejdet mellem BRIKS-landene bør drives af de to 'hjul', økonomi og politik, så BRIKS kan handle som, ikke alene verdens økonomiske motor, men også et skjold for verdensfreden«, sagde Xi.

Vi deler også ønsket om at værne om international retfærdighed og ligeværdighed og opretholde de fremvoksende marketers og udviklingslandenes fælles interesser, sagde Xi. Så længe, BRIKS-landene forsat opbygger gensidig, politisk tillid og

strategisk konsensus, idet vi sørger for, at vores stemme bliver hørt og foreslår flere løsninger, vil vi bidrage med mere positiv energi til den økonomiske vækst i verden, en bedre styring af den globale økonomi, samt verdensfred og udvikling.

Han sagde også, at BRIKS-landene bør spille en vigtigere rolle i de multilaterale, økonomiske institutioner. Alt imens Kina har spillet en vigtig rolle i at holde verdensøkonomien i gang, så er løftet om at give dem mere indflydelse på verdensøkonomien ikke blevet imødekommet. Han påpegede de positive udviklinger på det nylige APEC-møde og sagde, at de må fortsætte med at åbne op for handel og etableringen af den Nye Udviklingsbank. Han opmuntrede også BRIKS-landene til at arbejde sammen med Kina om gennemførelsen af en reform af Den Internationale Valutafond og koordinere deres politik, så dette G20-møde vil ende med at blive en succes.

Ikke længe herefter holdt præsident Xi sin tale på G20-mødet. Her tilskyndede han verdens store økonomier til at promovere reformer i fællesskab, gennemføre omfattende vækststrategier og fremme verdensøkonomiens overgang fra cyklisk, økonomisk genrejsning til vedvarende vækst. Idet han bemærkede, at verdensøkonomien gradvist har bevæget sig op fra bunden i de senere år, men at den generelle, økonomiske genrejsning fortsat manglede vitalitet, sagde han, at G20-medlemmernes toprioritet nu er at koordinere den makroøkonomiske politik, formindske økonomiske risici, skabe flere arbejdspladser og forbedre folks midler til livets opretholdelse. Han tilføjede, at det netop afsluttede APEC-møde i Beijing formulerede planer til fremme af udviklingen i det asiatiske Stillehavsområde, og at G20-medlemmer også har udarbejdet omfattende vækststrategier.

Med det formål at virkeliggøre omfattende vækst, sagde han, bør G20-medlemmer søge og opgradere de kræfter, der driver vedvarende vækst, og åbne op for en ny situation, der er kendetegnet ved innovativ udvikling, integrerede interesser og

indbyrdes forbunden vækst. Først og fremmest bør G20-økonomierne skabe innovationer i deres økonomiske udviklingsmønstre, og han tilføjede, at der bør bringes mere vitalitet ind i økonomien gennem strukturreformer inden for finans, investering, handel og andre felter.

Idet han understregede den vigtige rolle, som opbygning af infrastruktur spiller i skabelsen af økonomisk vækst, sagde Xi, at Kina støtter G20 i etableringen af et globalt infrastrukturcenter og støtter Verdensbanken i etableringen af en global infrastrukturfond. Xi støttede kravet om en Global Infrastrukturfond inden for IMF's rammer (der begyndte som et forsøg fra USA på at underbyde Kinas lancering af AIIB) og sagde, at Kina ville yde sit bidrag gennem sådanne initiativer som det Økonomiske Silkevejsbælte, det 21. århundredes Maritime Silkevej, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank og Silkevejsfonden. For det andet, sagde Xi, burde G20-medlemmerne bygge en åben, global økonomi og opfordre til samordnede bestræbelser omkring forhindring af protektionisme inden for handel og investering, samt at værne om multilaterale handelssystemer. For det tredje burde G20-medlemmer forbedre den globale, økonomiske styrelse. Idet han henviste til Bretton Woods-systemet, som i år fejrer 70-års jubilæum, opfordrede han til omfattende forandringer:

»Vi ønsker at gøre dette til et vendepunkt og skabe et retfærdigt og upartisk system, som giver et velordnet finanssystem og forøger udviklingslandenes repræsentation og taleret og sikrer, at alle lande i den internationale samarbejdsplan har de samme rettigheder, de samme muligheder og de samme regler.«

Xi havde tidligere beskrevet dette som et system, i hvilket »hver enkelt nation ville lyse meget klarere i andre nationers selskab.« Han argumenterede også for, at alle lande har ret til udvikling, samt at alle lande har en forpligtelse til at tillade andre den samme ret.

Sluttelig meddelte præsident Xi atter, at BRIKS havde forpligtet sig til at opbygge en Ny Udviklingsbank, og at flere end 20 lande i Asien havde aftalt at etablere en Infrastruktur-Investeringsbank, som han følte ville yde et værdifuldt bidrag til denne bestræbelse.

Det, som den kinesiske præsident fremlægger, er virkelig et Nyt Paradigme for relationer mellem nationer, og dette vil, mere end nogle af de individuelle spørgsmål, få det internationale finansoligarki til at flippe ud. Og hans »pil« vender ikke tilbage til sit pilekogger i den nærmeste fremtid, da han, umiddelbart efter sit besøg til Australien, New Zealand og Fiji-øerne, har til hensigt at indlede et besøg til Sydamerika, hvor han vil besøge Brasilien, Argentina, Venezuela og Cuba.

Foto: BRIKS-lederne mødes i Brisbane forud for G20-topmødet: Vladimir Putin, Rusland; Narendra Modi, Indien; Dilma Rousseff, Brasilien; Xi Jinping, Kina; Jacob Zuma, Sydafrika

---

Argentina vælger BRIKS; Glem IMF's og Verdensbankens model med nedskæringer

15. nov. 2014 – På en konference den 10. nov. på Universitetet i Buenos Aires erklærede Argentinas forsvarsminister, som er en mulig kandidat til præsidentvalget, Agustin Rossi, på et diskussionspanel med titlen »Argentina + BRIKS«, at Argentina har besluttet at intensivere sin forbindelse med BRIKS-nationerne som den eneste måde at sikre reel udvikling og

påpegede også det betydningsfulde forhold mellem BRIKS og Unionen af Sydamerikanske Nationer (UNASUR), hvis ledere mødtes på BRIKS-topmødet den 15.-16. juli i Fortaleza, Brasilien.

Forsvarsministeren, som er en af præsident Cristina Fernández de Kirchners nære allierede, sagde, at

»Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika opstiller inkluderende regeringsmodeller og et alternativt finansieringssystem«, rapporterer *Sinmordaza* den 11. november. »Argentina har truffet den politiske beslutning at intensivere disse relationer og forlade IMF's og Verdensbankens forholdsregler, som fortsat promoverer nedskæringer, som i 1990'erne, og som fører til nationernes dybe gældssætning og en finansiering, som kommer i småportioner.«

Rossi understregede, at Argentina har udviklet en stærk, regional politik gennem styrkelsen af Unasur, »og vi har brug for finansiering for fortsat at vokse« og fremhævede, at »vores nation og regionen har behov for en mangedobling af investeringer.«

Argentinas fokus på og alliance med BRIKS-nationerne er i voksende grad åbenlys. Den 17. nov. vil det argentinske Senat være vært for et seminar, »BRIKS i den Nye Verdensorden«, hvis gæstetalere vil være ambassadørerne fra Indien, Kina og Brasilien, og ligeledes en embedsmand fra den russiske ambassade. Vicepræsident Amado Boudou vil åbne konferencen.

Bemærk også, at den 14. nov. var Ruslands justitsminister Alexander Konovalov Argentinas indbudte gæst ved den 41. konference for Mercosurs justitsministre i Buenos Aires. I sin tale opfordrede Konovalov til, at modellen, der er baseret på »den stærkeres lov«, blev erstattet, for at undgå »anakronismen med alles krig mod alle.« Den argentinske justitsminister Julio Alak understregede behovet for at skabe

en ny, international retsorden, baseret på multipolaritet og samarbejde »snarere end dominans«.

I en debatartikel i dag bemærker avisen *Tiempo Argentino*, at BRIKS, i alliance med andre, fremvoksende nationer, repræsenterer »en gigantisk gruppe af producenter og forbrugere«, som fortrænger de i stigende grad irrelevante EU og USA, og artiklen noterer sig specielt den kendsgerning, at Obamaregeringen »har så lidt troværdighed, selv på hjemmebane, at Obamas grånende hår, snarere end visdom, reflekterer hans tilbagegang«. Med BRIKS, slutter artiklen, har Unasur

»muligheden for at opbygge en verdensmodel for etablering af en ny orden, som denne gang er baseret på udviklingen af nationer og folk, med retfærdighed og solidaritet, og ikke på den tidligere model, baseret på udnyttelse af menneskeheden ... «

Fra LaRouche-bevægelsen 16. nov. 2014: Verdens centrum er ikke USA – Centrum er nu Kina og Rusland

Under diskussioner lørdag understregede Lyndon LaRouche, at, i modsætning til det vanvid, der repræsenteres af Obama, som på G20-topmødet i Brisbane, Australien, hævdede, at USA er »den eneste supermagt i verden«, så ligger planetens fremtid andetsteds. Den ligger ikke i USA eller Europa. USA er rent faktisk en systemisk fiasko. Som et resultat heraf er verdens

centrum ikke USA; det er nu i Kina og Rusland. Den russisk-kinesiske relation, Putin-Kina-relationen, er afgørende.

Situationen i USA bliver værre for hver dag, der går. Republikanernes rolle er ingen velsignelse. Faktisk er det Republikanske Parti det Hitler-fascistiske parti. Demokraterne er også dårlige. De har intet mod; i stedet går de forvirrede rundt. De har ikke levet op til udfordringen fra det Republikanske Parti.

Der er ingen i USA, der beskæftiger sig kompetent med den virkelighed, som det amerikanske folk står overfor. De er alle svindlere. Og borgerne selv er tåbelige, pga. deres pragmatisme.

Den umiddelbare sammenhæng, i hvilken disse bemærkninger kom fra LaRouche, er, at det sker, samtidig med, at Rusland og Kina, blandt andre BRIKS-nationer, samt et par andre nationer i Sydamerika og andre steder, såsom Argentina og Egypten, lige nu kæmper for en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, sådan, som det blev bevidnet af den nylige APEC-konference i Beijing, og på BRIKS-mødet, som netop har fundet sted i Brisbane, Australien, forud for G20-mødet. USA, under den britiske agent Obama, plus andre medlemmer af G7-slænget, er ude på at ødelægge, hvad Rusland og Kina kæmper for at skabe.

I Beijing i sidste uge fortsatte Kina og Rusland med at opbygge et konkret momentum hen imod en ny planetarisk orden, og sluttelig en ny orden i solsystemet, som er forpligtet over for den gensidige fordel for alle folkeslag, baseret på økonomisk udvikling og beherskelse af universets love, som de defineres af Johannes Kepler, til gavn for menneskeheden.

Dagens BRIKS-møde i Brisbane fortsatte denne proces, idet de fem kernationer drøftede de fremskridt, de gør, hen imod at gennemføre, og gøre operative, BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB) og Reservevalutafonden (CRA, Contingent Reserve Arrangement).

I modsætning til præsident Obama, den britiske premierminister

David Cameron og andre ledere af G7, som gennemgribende har forpligtet sig til at ødelægge Rusland og Kina som hovedforhindringerne for forsat britisk imperiedominans, så har BRIKS-nationerne forpligtet sig til en inkluderende politik med skabelse af fred baseret på udvikling, en udvikling, som har det kinesiske måneprogram som sin drivkraft.

I stedet for at tage BRIKS-politikken til sig, har Obama og Cameron, blandt andre, forsøgt at bruge G20-topmødet til at prøve at kue Putin, i særdeleshed, fordi Rusland under hans lederskab har nægtet at kapitulere over for det nazistiske kup, som Obama og EU har gennemført i Ukraine.

Blandt den flok gæs, som har udset Putin som deres målskive, finder vi den tyske kansler Angela Merkel. Hendes politik med at forfølge den britiske, anti-russiske politik, som er i modstrid med Tysklands faktiske interesser, sagde LaRouche, er netop nu en af de største trusler til Europa.

Under disse omstændigheder kan kun en fundamental, revolutionær forandring i USA sikre, at den fremtidens gave, som Kina og Putin repræsenterer for menneskeheden, ikke bliver bortødslet og ødelagt. Kun, hvis Kina og Rusland støttes i deres bestræbelser af politiske kræfter i USA sådan, som Lyndon LaRouche insisterer på, kan en katastrofe undgås, og kan menneskeheden opfylde sin skæbne.

Putin siger, BRIKS er større end G7; Han flytter betalinger for olie fra dollars til yuan og rubler

14. nov. 2014 – Den russiske præsident Vladimir Putin gav i dag et langt interview i Vladivostok til *Itar-Tass*, på tærsklen af sin afrejse til G20-topmødet i Brisbane, Australien, forud for hvilket et uformelt BRIKS-topmøde vil finde sted. Som fortæller for en altinkluderende udvikling med samarbejde i BRIKS-ånden, snarere end en »os-mod-dem«-politik, sagde Putin:

»For blot 20, 30 og 50 år siden var situationen anderledes. Hvorfor er jeg så sikker på, at kun fælles indsats vil være effektivt? BRIKS-landenes BNP, udregnet som købekraftsparitet, er større end i G7. Så vidt jeg ved, er BRIKS' BNP 37,4 billioner, mens G7's er 34,5 billioner. Og hvis vi nu siger 'Nej tak, vi har tænkt os at gøre dette og hint her for os selv, og I kan gøre, som I har lyst', så vil det blot gøre ubalancerne større. Hvis vi virkelig har besluttet at løse nogle spørgsmål, bør vi gøre det sammen.«

I et andet afsnit opstillede han målet for at fjerne oliemarkedets tilknytning til dollaren og den finansielle integration af Kina og Rusland, som blandt andet vil neutralisere »sanktionerne«, som i det store og hele har afskåret russiske statselskaber fra europæiske obligationsmarkeder.

Han sagde:

»I forbindelse med mit besøg til Kina arrangerer Rosneft

(det enorme, statskontrollerede olieselskab) en aftale med et stort, kinesisk selskab om at få en 10 % 's andel i Vankor-oliefeltprojektet. Sammen med andelen vil kineserne få bestyrelsespladser. Men vi er også i færd med at indgå aftaler om at sælge olie fra dette felt, som rent faktisk er enormt, for yuan. I denne situation vil vore kinesiske partnere være rede til at udstede lån og finansiere mange transaktioner. For det andet er vi i færd med at flytte os bort fra markedsdiktatet, som betegner alle kommercielle bevægelser af olie i amerikanske dollars. Vi opmuntrer på enhver tænkelig måde til anvendelsen af nationale valutaer – både rubel og yuan. For det tredje vil dette endvidere stabilisere selskabernes finanser.«

Vankor er et af Ruslands vigtigste projekter, og et af de største industriprojekter i Rusland.

Foto: Olierig i Vankor-oliefeltet

Har USA og Kina kurs mod krig?

U.S.S. George Washington

14. nov. 2014 – Michael Pillsbury, en selvudråbt ekspert i det kinesiske militær, skriver i en artikel i *Foreign Policy*, dateret i går, at de nylige amerikansk-kinesiske militære aftaler, som præsident Obama og præsident Xi Jinping har annonceret, ikke rigtig vil ændre kursen mod krig, som han

siger, de to lande befinder sig på, med mindre kineserne bliver mere gennemskuelige omkring deres militære planer.

»Kinesiske militære og politiske ledere mener, at deres land er centrum for amerikanske krigsplaner«, skriver Pillsbury. »Med andre ord, så mener Beijing, at USA gør sig klar til en mulig konflikt med Kina – og at de må forberede sig til denne eventualitet.«

På den amerikanske side bekræftede en talsmand for Pentagon, som svar på en forespørgsel i onsdags, at de militære aftaler ikke omfatter USA's overvågningsfly ud for Kinas kyst – noget, som kineserne for ganske nylig har klaget over som værende et irritationsmoment for de amerikansk-kinesiske, militære relationer – ligesom der heller ikke er planer om at indstille disse flyvninger.

I tillæg hertil rapporterede *BBC* om en stor øvelse ud for Guams kyst tilbage i midten af oktober, i en artikel med titlen, »Hvorfor træner den amerikanske flåde til en krig med Kina?« *BBC*-korrespondenten Rupert Wingfield-Hayes sagde, mens han rapporterede fra hangarskibet U.S.S. George Washington den 14. oktober, at formålet med øvelsen var at praktisere teknikkerne i Air-Sea Battle, et operativt koncept, udviklet til krig med Kina. Selvfølgelig sagde flåden, at øvelsen ikke var møntet på noget bestemt land, men dernæst opremsede Wingfield-Hayes hele den lange liste af angivelige kinesiske militære og ekspansionistiske handlinger i regionale vande, som angiveligt skulle give grund til bekymring over Kinas planer.

»Kinas mål på lang sigt er at dominere vandene nær ved dets kyster. Hvis den amerikanske flåde forsøger at standse det, vil det så ikke gøre en konflikt mere sandsynlig?«

Alle disse ting sker, men de er ikke den virkelige årsag til driften mod krig. Den virkelige årsag er fortsat præsident Obamas politik med geopolitisk konfrontation med både Kina og

Rusland, dirigeret af et bankerot Britisk Imperium, som er desperat for at standse væksten i BRIKS-systemet, som Kina er en afgørende del af.

Måden, hvorpå den drift mod krig kan standses, er fjernelse af Obama fra embedet gennem en rigsretsprocedure.

Obama vil gøre Ukraine til temaet på G20-topmødet

14. nov. 2014 – G20-topmødet i Brisbane, Australien skulle handle om økonomiske spørgsmål, og i betragtning af udviklingerne på det nys afsluttede APEC-topmøde, vil BRIKS-udviklingen sandsynligvis dominere det. Eftersom præsident Obama ikke har noget nyttigt at bidrage med, vil han gerne ændre emnet til Ruslands angivelige handlinger i Ukraine. Ifølge en rapport fra *Reuters* i dag, har Obama planer om at møde den britiske premierminister David Cameron, den tyske kansler Angela Merkel og den franske præsident Francois Hollande for at diskutere sin »frustration« over Rusland pga. Ukraine.

»De har været en afgørende faktor i at sende et fælles budskab til russerne og den ukrainske regering«, sagde Obamas vicesikkerhedsrådgiver, Ben Rhodes, til reportere. »Så det vil være en lejlighed for ham til at følge op på dem.«

Ifølge *Reuters'* historie var der nogle krav i Australien om, at premierminister Tony Abbott skulle blokere for den russiske præsident Vladimir Putins deltagelse på topmødet, men det skete ikke. Det forhindrede ikke, iflg. *Financial Times*, Tony Abbott i at beskyldte Putin for at

»forsøge at genskabe zarismens og Sovjetunionens svundne storhedstid«.

Tidligere sagde Abbott, at udsendelsen af russiske krigsskibe ud for australsk farvand under topmødet var en del af et mønster med en selvhævdende adfærd, inklusive Moskvas »tyranniske« indtrængen i Ukraine og udsendelsen af russiske krigsfly i udenlandsk luftrum.

Med hensyn til muligheden for yderligere sanktioner mod Rusland, så vil EU's udenrigsministre mødes på mandag for at drøfte netop dette. Den amerikanske ambassadør til FN, Samantha Power, sagde i går i Berlin, hvor hun mødtes med den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier, at hun og Steinmeier er

»dybt foruroliget, især over den militære optrapning, som er i gang« i Ukraine, og at »vore eksperter skal mødes i denne uge for at se, hvordan vi i fællesskab kan pålægge Rusland omkostninger.«

Foto: Francois Hollande og Vladimir Putin på G20-topmødet i Australien

---

**Interview med Helga Zepp-LaRouche
i China Radio International
efter APEC-mødet,**

udsendt 12. nov. 2014

Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, gav et interview den 11. nov. til China Radio International, Kinas engelsksprogede radiotjeneste, om de nye udsigter for menneskeheden, som er blevet åbnet op af Kinas lederskab i det nys afsluttede APEC-topmøde i Beijing. Interviewet blev sendt den 12. november.

CRI: Præsident Xi sagde i sin tale, at FTAAP [Free Trade Area of the Asia Pacific] kunne være med til at løse nogle af de problemer og udfordringer i den regionale, økonomiske vækst. Er De enig?

HZL: Ja. Jeg mener, at det er til stor gavn for Asien og Stillehavsområdet, men jeg vil gerne understrege, at fordelene ikke kun er regionale. For det, der netop er sket, er en inspiration for hele verden, især fordi USA og Europa har langt alvorligere, økonomiske problemer, end de officielt anerkender. Og i en verdenskrise som den, vi har lige nu, er det ekstremt vigtigt ikke at være partisk, men altid at have den tilgang, som præsident Xi Jinping har, når han siger, at løsninger på verdens problemer må være inkluderende. Det er den tilgang, man har med Den nye Silkevej og Den maritime Silkevej, og i denne forståelse mener jeg, at det, APEC har opnået, virkelig kunne være en model for, hvordan problemer i hele verden kan løses.

CRI: Lederne af APEC blev ved mødets slutning enige om, at en forundersøgelse ville tage to år frem til slutningen af 2016. Så kunne De føre os igennem processen? Og hvad går undersøgelsen ud på? Koordinering, eller hvilken slags »gennemførlighed« er det, vi har for os her?

HZL: Hvis jeg skal sige, hvad jeg mener, så er to år meget lang tid. Jeg tror ikke, verden vil vente i to år, indtil en sådan forundersøgelse er klar. Jeg mener derfor, at det bør

tilrådes at forberede handling langt hurtigere. For ser De, TBTF-bankerne (altså de banker, som er 'for store til at lade gå fallit', -red.) i det transatlantiske område kan krakke, hvornår det skal være. Derfor er det vigtigt at have noget at sætte i stedet for dette tilfældes skyld. Det tager selvfølgelig meget længere tid, før handelsforbindelserne i APEC-landene er udarbejdet, men jeg mener, at de andre instrumenter, som Kina har promoveret, AIIB, Den nye Silkevej og Den maritime Silkevej, disse ting bør påbegyndes omgående. Jeg mener, momentum er meget vigtigt, og detaljerne i handelsforbindelserne kan udarbejdes hen ad vejen.

CRI: Hvorfor tror De, at forundersøgelserne er planlagt til at stå på i to år? Mener De, at det var et kompromis mellem Kina og USA? For de har jo konkurrerende frihandelsaftaler i spil, ikke sandt?

HZL: Jo, men jeg mener, at dette APEC-topmøde har vist, at FTAAP helt afgjort har vundet momentum, for det står klart, at fleste lande i det asiatiske Stillehavsområde er gået med i den. Konkurrencen er der stadig, men selv præsident Obama følte sig nødsaget til at sige, at TPP (Trans-Pacific Partnership) er et skridt på vejen til FTAAP. Så jeg mener, at den kinesiske model afgjort har vundet momentum.

CRI: Så selv inden mødet mellem lederne havde USA allerede udelukket et gennembrud for TPP. Og FTAAP har vundet momentum. Mener De, som nogle har sagt, at FTAAP har bortledt opmærksomheden fra TPP?

HZL: Ja, og det er også meget tydeligt hvorfor, for tidligere nationale sikkerhedsrådgiver Tom Donilon sagde, at hvis man blev enig om TPP, så ville det betyde, at USA kunne skrive reglerne for verdensøkonomien i de næste hundrede år. Det er ikke noget, de fleste lande ville ønske, de var en del af. Og selv det amerikanske Peterson Institute, som er almindelig anerkendt som ikke værende venligtsindet over for Kina, foretog en sammenligning og sagde, at FTAAP ville bringe

fordele for alle deltagere, alt imens TPP massivt ville reducere Kinas handel. Så jeg mener, at den kendsgerning, at FTAAP helt bestemt er ved at blive den mest attraktive model, virkelig er en stor succes.

CRI: Det var også interessant, at den japanske premierminister Shinzo Abe overraskende udstedte en offentlig erklæring til støtte for FTAAP. Ser De dette som et positivt tegn for den mulige aftale, eller er dette et fingerpeg om, at båndene mellem Japan og Kina er ved at tøjle op?

HZL: Drøftelserne er naturligvis et vigtigt gennembrud, men jeg tror vi først må se, hvordan det udvikler sig, for dette var blot en begyndelse. Det er indlysende vigtigt, at Kina og Japan arbejder sammen, for alternativet er ikke acceptabelt. Men nu må vi i praksis se, om Japan holder sig til sin nuværende forfatning og standser tendensen mod atter at militarisere landet. Hvis de holder sig til forfatningen, er det godt. Men at dømme ud fra billederne synes mødet ikke at have været særlig hjerteligt. Så der er stadig lang vej igen.

CRI: Giver påbegyndelsen af denne forundersøgelse af FTAAP Japan magt i forhold til USA i deres forhandlinger om TPP?

HZL: Jeg tror realistisk set, at hvis Japan handlede i sin egen interesse, så arbejdede det langt tættere sammen med Kina og de andre asiatiske nationer. For Japan er bare en ø, de har ikke mange råmaterialer, så deres levestandard er afhængig af fremskridt inden for højteknologi, så de kan kun have fordel af at samarbejde med Kina, og de har også brug for et marked og et investeringsområde, osv. Så jeg mener, at Japans egeninteresse ligger i samarbejde med Asien.

CRI: Forud for dette møde talte man om, at APEC var ved at glide ud som en ubetydelig organisation, men med den vægt, som Kina har lagt på konferencen i år, med FTAAP og de andre bebudelser og aftaler, som er indgået på sidelinjen, mener De så, at vi under Xi Jinping begynder at se, at Kina kommer frem

som en mere energisk, global spiller med selvtillid?

HZL: Ja, absolut. Jeg mener, at Kina allerede har taget førerskabsrollen i verden, hvis man ser på de forskellige politiske tiltag, som er fremkommet under Xi Jinping; jeg har allerede nævnt Den nye Silkevej, som er fantastisk, og Den maritime Silkevej, AIIB, og nu er der også Den nye Silkevejs Udviklingsfond med 40 mia. dollars. Og nu er der FTAAP.

Men det vigtigste er Kinas måneprogram, som er en revolution i sig selv. Med Yutu og Chang'e-3 og Chang'e-5T1 er karakteren af den menneskelige eksistens allerede forandret, fordi programmets mål er eventuelt at udvinde helium-3 på Månen til fusionsprogrammet på Jorden. Alene dette program er i færd med at skabe en ny kraft i universet. Og det repræsenterer også hovedhjørnestenen i kinesisk økonomi, fordi det udgør en videnskabelig drivkraft.

Netop nu er det kinesiske rumprogram den største impuls til forbedring af menneskets magt over planeten og længere ud i universet. Så jeg mener, at det, Kina gør i øjeblikket, virkelig giver stor grund til optimisme, som kan trække andre dele af verden, som befinder sig i en vanskeligere omstændighed, ud af denne.

CRI: Helga, mange tak for at være med hos os.

**Radio Schiller den 13.
november 2014:**

Kina/BRIKS sætter dagsorden på APEC møde//Obama på vej ned

med formand Tom Gillesberg

Videoen kommer senere idag, fredag den 14. november

Leder fra LaRouche-bevægelsen 14. nov. 2014: BRIKS har åbnet op for en ny verden

Med Obama, som blev forvist til en ubetydelig position ved APEC-topmødet i Beijing, er det globale skift, som har været i gang i løbet af de seneste uger, nu hastigt ved at konsolideres.

Udviklingen i BRIKS/APEC har overtaget kursbestemmelsen af bevægelsen i den globale politik og sætter dynamikken, kommenterede Lyndon LaRouche efter en bedømmelse af situationen. Dette åbner op for alle dem i alle lande, som har ventet på at kunne blive deres pessimisme kvit og tilslutte sig vejen til fremskridt. Med en Obama, der går ned, kan andre ting, som er associeret med ham, også gå ned – inklusive den morderiske, økonomiske politik, som han forsøger at bevare over verden og USA, på vegne af Det britiske Imperium.

Kina har taget føringen og vil fortsætte med det. Fra APEC-topmødet tog den kinesiske premierminister Li Keqiang videre til ASEAN/Østasien-topmødet i Myanmar, hvor han indgik en ny forpligtelse til 20 mia. dollars, til udvikling langs den Maritime Silkevej. I kontrast hertil ankom Obama til samme topmøde som en nedrivningsmaskine og krævede, at Myanmar ændrede sin forfatning til at passe til hans og George Soros' krav. Kan der være nogen tvivl om, hvilken af to muligheder, områdets nationer vil vælge?

Næste skridt er så G-20-topmødet (15. november i Brisbane, Australien), hvor præsident Xi Jinping i denne weekend vil fremlægge sin vision for udvidelse af den udviklingsproces, som Kina anfører på globalt plan. Obama et al. har regnet med at kontrollere omgivelserne på G-20, men de har tabt på forhånd. Det er udviklingen med BRIKS/APEC, der kontrollerer de globale omgivelser, i hvilke de opererer.

I Europa er der endda begyndt at komme en synlig tilpasning til de nye muligheder i disse globale omgivelser. Franskmandene gumler på bidslet, mens de overvejer at tilslutte sig den Nye Silkevej, og tyske industrifolk er interesseret i at investere i Indien, hvis regeringsrepræsentanter, på det Indo-tyske Investeringsstopmøde i Berlin i denne uge, fremlagde et dramatisk, ambitiøst program for nye byer, jobs og en gennemgribende, økonomisk genoplivelse.

I Rusland har kampen mod monetaristerne, såsom Centralbanken – en kamp, der anføres af Sergei Glazyev – nu resulteret i et offentligt krav, på Moskvas radio, om, at Dumaen vedtager »noget, der er analogt med Glass/Steagall-loven«, for at standse det spekulative angreb på landet.

Der er selvfølgelig stadig problemområder; Mellemøsten er et af de afgørende. Men det globale skift åbner op for potentialet for, at også disse problemer kan løses. I betragtning af Obamas svage stilling er der kræfter i USA, med

kongresmedlem Walter Jones og senator Tim Kaine som eksempel, som nu optrapper kampen for at standse den globale terrorisme ved at få de 28 sider [af rapporten over den fælles kongresundersøgelse af 11. september-angrebene, -red.] frigivet, og ved at blokere præsidentens hævde af diktatoriske magtbeføjelser til at erklære krig.

Den centrale virkelighed er, at verden er forandret. Der er åbnet op for nye muligheder, og de kan nu virkeliggøres.

G20-topmøde 15. nov. : Den australske vært modtager brev fra Pave Frans

12. nov. 2014 – Pave Frans har skrevet et brev til den australske premierminister, Tony Abbott, som er vært for og nuværende leder af G20-topmødet, som skal holdes i Brisbane den 15. november. I brevet opfordrer Pave Frans ham til at sikre, at verdens 20 største økonomier »leverer reelle forbedringer af de fattiges liv ... Jeg beder om, at statsoverhovederne for G20-landene ikke glemmer, at der står mange liv på spil bag disse politiske og tekniske drøftelser ... Den mentalitet, at maksimering af profit er det endelige kriterium for enhver økonomisk aktivitet, er destruktiv. En tankegang, hvor individet sluttelig kasseres, kan aldrig opnå fred eller retfærdighed.«

New York Times:

»Vi har ikke brug for mere mad, bare flere penge«

12. nov. 2014 – Fødevarereporter på avisen New York Times, Mark Britten, kommer med det argument i dagens avis, at vi ikke har brug for at forøge fødevarereproduktionen. Der er ingen mangel på fødevarer, debatterer han; der er mangel på penge. Giv folk penge, så finder de mad.

Hvorfor får man ikke bare sin aftensmad i den lokale pengeautomat?

FN-embedsmand støtter fuldt ud AIIB og Nye Silkevej

12. nov. 2014 – Shamshad Akhtar, generalsekretær for FN's Sociale og Økonomiske Komite for Asien og Stillehavsområdet, og FN's guide for G20, har givet sin fulde støtte til det kinesiske forslag om en Ny Silkevej og AIIB (Asiatisk Infrastruktur-investeringsbank).

Akhtar forklarede til kommentator Yang Rui på dennes program Dialog, at verdens behov for udvikling var enormt.

»AIIB vil spille en meget vigtig rolle. OECD-skøn nævner tal [på udestående behov for infrastruktur] på 50 billion dollars, og her i Asien er tallet over 10 billion dollars«, sagde fr. Akhtar. »Dette overstiger langt de multinationale udviklingsbankers kapacitet.«

Hun forklarede også, hvad der var anderledes i AIIB's måde at fungere på:

»De multinationale udviklingsbanker har mange andre funktioner end kredit til infrastruktur, miljøprojekter osv. ... AIIB derimod ville udelukkende koncentrere sig om infrastruktur; banken ville være i stand til at udstede langfristede obligationer, såvel som udstede mere risikabel egenkapital. AIIB vil også være i stand til at geare privat finansiering til infrastruktur.«

Med hensyn til kritikken, at AIIB ville være uden regler, sagde Akhtar, at kritikken ville blive bestridt,

»når de først fremlægger arbejdsrapporten for, hvordan AIIB vil operere, og dette arbejdsrapport vil være baseret på internationalt accepterede principper.«

Om konflikten med FTAAP versus TPP sagde Akhtar, at de to handelsaftaler ikke overlappede hinanden:

»Der er tilsyneladende nogen entusiasme for TPP. Hvis denne konsolideres, kunne den føre til FTAAP. Og hvis den ikke blev det, findes der andre måder at nå frem til FTAAP«, sagde Akhtar.

Yang Rui spurgte, hvordan man kunne bringe disse meget forskellige lande sammen rent økonomisk i en enkelt handelsaftale.

»Det er korrekt, at der er meget store forskelle mellem landene i det asiatiske Stillehavsområde«, sagde Akhtar. »Men det er ligesom det, vi gjorde med WTO-medlemskabet. Man kan tildele landene status af FTAAP-medlem og dernæst hjælpe dem til at opnå det niveau, som de skal op på. Og der findes institutioner, såsom min egen, som kan hjælpe dem med det.«

Forespurgt om Silkevejsprojekterne sagde hun,

»Det er meget vigtige projekter. Silkevejsbæltet dækker henved 10.000 km og den Maritime Silkevej henved 20.000 km. Vi har også mange veje og jernbaner, der allerede eksisterer, men de bliver ikke opkoblet på en optimal måde. Vi argumenterer for flere jernbaner snarere end veje. Vi behøver en integreret, multi-modal model, hvor vejene og jernbanerne vil være opkoblet på en måde, der optimerer den trafikale strøm«, sagde Akhtar.

Rosettamissionens Landingsmodul Philae lander på kometoverflade

12. nov. 2014 – For første gang er et rumfartøj landet på overfladen af en komet for at tage dette primitive himmellegeme i Solsystemet i øjesyn, in situ og på nært hold. Kort før kl. 11, Eastern Standard Time, modtog det Europæiske Rumagenturs kontrolcenter i Darmstadt, Tyskland, bekræftelse på, at Philae-landingsmodulet var sikkert ankommet til overfladen af Komet 67P/Churyumov-Gerasimenko. Da Philae skiltes fra sit moderfartøj, tog Rosetta fotografier af Philae, der bevægede sig væk mod kometens kerne. Det tog syv timer for Philae at nå overfladen, idet den ankom i et meget adstadigt »spadsere«-tempo på 1 meter pr. sekund. Landingsmodulet, som er på størrelse med et køleskabet, vil bruge sine medfølgende videnskabelige instrumenter til at analysere kometens kemiske sammensætning, samt tage billeder. Philae skal efter planen bore ned i kometens kerne, indsamle prøver og opvarme dem for at undersøge den kemiske sammensætning. Andre målinger vil afsløre information om de

mekaniske og elektriske egenskaber og strukturen hos dette primitive himmellegeme. Man mener, at frosne kometer var donorer af det vand, som findes på Jorden, samt det vandis, som findes på andre planeter. Om der også er en forbindelse mellem disse himmellegemer uden for Solsystemet og livet, er ligeledes et åbent spørgsmål.

Det tog Rosetta-rumfartøjet 10 år, med en omstændelig rute, at nå kometen, som befinder sig mere end 300 millioner mil fra Jorden. I kølvandet på meddelelsen om den bemærkelsesværdige, succesfulde landing sagde ESA's leder, general Jean-Jacques Dordain, til den overstrømmende forsamling i kontrolcentret: »Dette er et stort skridt for den menneskelige civilisation.« Han sagde, at det ser let ud, når folk sad ved kontrolbordene og ventede på data fra missionen, der har kostet 1,62 mia. dollars, men at det »i virkeligheden er summen af ekspertise og hengivenhed« i ti år, samt »hårdt arbejde«.

NASA havde beskrevet det, som Rosetta gør forsøg på at udføre, som en »latterligt vanskelig« mission. Kometkernen, som er mindre end tre mil bred, blev af Rosetta fremstillet til at have en klippeoverflade overstrøet med kampesten, med skrænter med en hældning på op til 60 grader. De første rapporter siger, at Philae sank et par inches ned i kometens overflade efter landing, så der er tilsyneladende et lag af blødere materiale oven på klipperne. Forskere rapporterede, at harpuner på landingsmodul, som var designet til at fastgøre det til kometen, ikke blev affyret. Man vil muligvis forsøge at affyre dem igen for at sikre, at landingsmodul er forankret til overfladen.

Rosetta vil sende data tilbage til Jorden fra Philae via NASA's Deep Space Network. Landingsmodul forventes at operere i omkring 2,5 dage, og Rosetta-kredsløbsmodul, som rummer 11 videnskabelige instrumenter (tre af disse har NASA bidraget med), vil flyve med kometen i hele næste år.

NATO-general Breedloves seneste provokation: Rusland har atomvåbenstyrker på Krim

12. nov. 2014: USA's general Breedlove smed en håndgranat i går, da han i et interview sagde til *Reuters*, at Rusland har flyttet atomvåbenstyrker til Krim.

»Om styrkerne er atomare eller ej, ved vi ikke«, sagde han.

Det er tidligere blevet rapporteret, så langt tilbage som i september, at Rusland har flyttet Tu-22M 'backfire'-bombefly og Iskander M taktiske, ballistiske missiler til Krim, som begge har atomkapacitet, men der er ikke fremlagt bevis for, at Rusland er ved at flytte atomvåben til Krim.

Russerne selv har ikke lagt skjul på den kendsgerning, at de forstærker deres militærstyrker på Krim til at inkludere luftforsvar.

»En analyse af begivenhedernes mulige udvikling dikterer nødvendigheden af at bevare et troppeberedskab i det Sydlige Militærdistrikt [som Krim nu er en del af, -red.] for at sikre landets og dets allieredes militære sikkerhed i den sydvestlige, strategiske retning«,

sagde forsvarsminister Shoigu i dag på et møde i Forsvarsministeriet under diskussion af den fremtidige militære organisation på Krim, iflg. *Itar-Tass*.

Breedlove beklagede sig også over, at russerne flytter flere

våben og mere materiel, inkl. tanks, ind i det sydøstlige Ukraine og således fuldstændig støtter Kiev-regimets udokumenterede udtalelser.

»Materiel, udstyr, pansrede våben og forsyninger flyder fortsat ind i det østlige Ukraine. Man har set mere af dette i de seneste dage«, sagde Breedlove. »Jeg er bekymret over de forøgede bevægelser.«

Han kaldte også våbenstilstanden for kun at være »en våbenstilstand af navn«. Unavngivne embedsmænd i forsvaret sagde til *NBC News* i dag, at, snarere end at invadere landet, synes Ruslands holdning at være at styrke de uafhængige styrkers forsvar, som, sagde de, har lidt en del tab til det ukrainske militær.

»Det ser ud som om de resolut støtter separatisterne i stedet for at opvise en modstand«, iflg. en højtstående amerikansk embedsmand.

Russerne responderede til Breedloves provokation ved at fordømme den som værende ubegrundet, rapporterer *Itar-Tass*.

»Vi er allerede ophørt med at bemærke de ubegrundede erklæringer fra NATO's allierede øverstbefalende i Europa, gen. Philip Breedlove, om russiske militærkolonner, han angiveligt så bryde ind i ukrainsk territorium«,

sagde Forsvarsministeriets talsmand, generalmajor Igor Konashenko.

»Vi har mange gange understreget, at der ikke er nogen reelle kendsgerninger bag Bruxelles-embedsmændenes luftpostyr.«

Spydigt sagde Konashenko, at man kunne få det indtryk, at jo mindre tillid, den europæiske offentlighed har til Breedloves ord, »desto større bliver graden af hans alarmerende, anti-russiske beskyldninger.«

Udsigt til endnu en ris-revolution til at ernære verdens sultne, siger forsker ved Internationalt Institut for Forskning i Ris

10. nov. 2014 – Idet han citerer to seniorforskere, dr. Jauhar Ali og Li Zhi-Kang, sagde korrespondent ved *Asia Sentinel*, John Berthelsen, at verden muligvis var på randen af at opleve endnu en ris-revolution. Berthelsen sagde, at sorten Green Super Rice, som er udviklet i fællesskab mellem Kinesisk Akademi for Landbrugsvidenskaber og Internationalt Institut for Forskning i Ris (IRRI) i Filippinerne, har potentiale til at ernære millioner af mennesker, som nu sulter.

Målet er at tilplante 20 mio. hektarer om yderligere ti år, iflg. dr. Ali, som er regional projektkoordinator i IRRI. Til næste år vil så meget som 1 mio. ha jord i Asien og Afrika blive tilplantet med den nye sort, som er blevet produceret ved kompliceret krydsning og tilbagekrydsning for at producere mange sorter, som er mere resistente over for salt, skadelig påvirkning ved tørke og sygdomme, og som kan give et afkast, der er højere en gennemsnittet, uden brug af gødningsmidler eller pesticider og således er mere sikre for miljøet, sagde dr. Ali til Berthelsen i et nyligt telefoninterview.

Artiklen siger, at der er tilplantet henved 25.000 ha i Vietnam og yderligere 5.700 ha i Filippinerne. Endnu andre

sorter, som giver et afkast langt over de konventionelle sorter og tilskynder landmænd til at bede om flere, er blevet plantet i Indien, Bangladesh, Indonesien og andre lande. De 5.700 ha, som tilplantes i Filippinerne, forventes at producere 90.000 tons ris. »På dette tidspunkt gik det op for dem, at de havde guld til deres rådighed«, sagde Ali iflg. *Asia Sentinel*.

Forskning for at producere Green Super Rice – som ikke involverer genmanipulering, hvilket gør sorten acceptabel for anti-GMO-aktivister – begyndte i 1998 med lanceringen af et internationalt, molekylært avlsprogram for ris, som oprindeligt involverede flere end 18 lande og 36 institutioner. Sluttelig reducerede finansielle begrænsninger programmet til blot at udgøre IRRI og det Kinesiske Akademi, sagde *Asia Sentinel*.